

Tænk...

Hvis disse mure kunne tale, hvad ville de så sig'?

Hvad ville de berette om 100 års magi?

Vil' de **klage** over **Kampmanns** strenge **men** dog ædle stil

Og **føle** sig helt udmattede efter et **hundred**-år langt hvil

Eller føle sig **taknemlig** over at **rumme** alt det **levet liv**

Med lærdom, fest og farver, kærlighed og kiv

Mon Pontoppidan og Blichers byster vågner når det ikke mer' er lyst

Når alle er listet hjem og her bliver ganske tyst

Mon de sladrer tem'lig muntert om hvad de har set og hørt

Mon de drømmer sig tilbage til dengang alt med pen blev ført

Ville skolegårdens søjler saligt sukke med et glædens gys

Og sole sig i strålerne fra deres nyinstallerede elektriske lys

Vil' de klage over lyden af tidens tunge rappende musik

Eller glædes over tonerne af folkedans og skoleskik

Ville **murene** begræde at skolens **birk** den sygned' hen?

For dog **straks** at bli' erstattet af en ny og **ynge** birkeven

Som strutter **frisk** og fremtidsklar med **løvet** grønt og sprødt

Til lyden af et **springvand** hvor vandet **ikke** mer' er dødt

Hvad med mindetavlen som minder os om fortids heltes heltemod

Tænker den at vi har glemt den høje pris for at stå imod

Glædes den når blomster lægges og historien bliver genfortalt

Tænker den med stik i hjertet, "det nytted at vi ofred' alt"

Hvad mon kuplen i sin stolte knejsen tænker om vor tid
Hvordan har dens udsyn ændret sig, hvortil sætter den sin lid
Bli'r den stolt når flaget hejses og i vinden flagrer frit
Bli'r den blød helt ind i kob'ret og tænker: alt under mig er mit

Og vi, som lever her i dette hus, og har vor daglig gang
Vi ved at selv om skoleår – og mandage - kan føles uendelig lang'
Så rammes vi af søjler, byster og portes storhedstrang

Vi bæres gennem hverdage af historiens vingesus
De små og store øjeblikke, som giver bobler og lykkebrus

Lyden af unge nyudsprungne stemmer i vrimlen
Synet af hundredvis af huer der kastes op mod himlen
Et utålmodigt hestevrinsk, der fører an i Niels Ebbesen sammenstimlen

Hvis disse mure kunne tale, hvad ville de så sig'?
Ville de svøbe os ind i 100 års magi?
Det er jo Staten for Livet, du bli'r aldrig helt sat fri...

Susanne Harkjær Møller, lektor, 19/9 2026